

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhiepiscopice Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 47.
Epistole nefrancate se returnează. — Articuli nepublicați nu se însoțesc.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rânduiri litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fiecare publicare.

Sinodul arhiepiscopicean.

Sedința III. (6 Aprila)

După citirea și autenticarea protocoalului ședinței premergătoare prezidiului prezintă credinționalele deputaților cler: Ales. Tordoșan, Vas. Roșescu și N. Popoviciu și a dep. mir. V. Almășan, I. Duvlea și N. Cip, precum și justificarea în scris despre lipsa credinționalelor dep. m. Sabin Piso; toate se transpun comisiunii verificatoare.

Prezidiul prezintă mai departe:

1. Raportul general al consistoriului arhiepiscopicean plenar, care se transpune comisiunii organizatoare;
2. Un act dela Metropole, în care se întregesc un punct din raportul general al consistoriului arhiepiscopicean, și care se dă tot comisiunii organizatoare;
3. Raportul consistoriului arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii bisericești;
4. Raportul consistoriului arhiepiscopicean, care se dă comisiunii școlare;

5. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii bisericești;
6. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

7. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii școlare;
8. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

9. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
10. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

11. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
12. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

13. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
14. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

15. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
16. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

17. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
18. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

19. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
20. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

21. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
22. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

23. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
24. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

25. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
26. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

27. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
28. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

29. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
30. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

31. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
32. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

33. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
34. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

35. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
36. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

37. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
38. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

39. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;
40. Raportul cons. arhiepiscopicean, care se delegea comisiunii financiare;

g) a com. bis. Vistea sup. se se arondeze la Făgăraș;

h) Laslăul rom. se vină la M. Oșorheiu;

i) Tecsești la Alba-Iulia;

k) a representațiunii protopresbiterului Branului — spre a se întregi cât mai curând acest protopresbiterat;

l) a com. bis. Alămor se se arondeze la protopresb. Sibiu ori Mercurea;

m) a com. bis. Vistea inf. ea la casa ce nu s'ar pune acolo reședința protopresb. a Avrigului se se ordoneze la Făgăraș;

n) a com bis. Limba care se cere la Alba-Iulia;

o) Drăguș — se cere la Făgăraș;

p) Șaldorf — la Sibiu; și

q) Hașag — la Sibiu.

Toate petițiunile dela punctul 11 se predau comisiunii organizatoare

Se prezintă:

1. Plăsoarea comitetului parohial din Orăștie asupra consistoriului arhiepiscopicean, care amână cercetarea disciplinară în contra învățătorului din Orăștie N. Herlea, se dă comisiunii școlare;

2. Rogarea mai multor poporeni din Hia mureșană pentru întregirea parohiei, se dă comisiunii bisericești;

3. Rogarea pentru ajutoriu:

a) a preotului I. Gurca;

b) a preotului I. Ioanoviciu;

c) a sinodului protopresb. al Hașagului;

d) a comunei bisericești M. Oarba;

e) a protopresbiterului P. Trombiș pentru regularea în rate trularilor a subvențiunii sale;

f) a comunei bisericești Mediaș;

g) a comunei bisericești din Deva;

h) a parohului I. Gall;

i) a preotesei veduve I. Fodoran.

Petițiunile dela a) până la i) se transpun comisiunii petiționare.

La ordinea zilei vine raportul comisiunii verificatoare. Raportor dep. Rubin Pațița.

1. Actul de alegere din cercul II mir. al Sălciei fiind până la o arătare în formă de protest subscrisă de doi bărbați de încredere din com. bis. Topârcea aparținătoare la acest cerc, că s'ar fi impus alegerea dep. Dr. N. Olariu și Elie Măcelariu, în bună ordine se propune verificarea dep. Dr. N. Olariu și Elie Măcelariu cu atât mai veros că actul rămâne nealterat chiar și dacă se face abstragere dela protocolul comunei Topârcea. Se verifică.

2. La propunerea comisiunii se verifică actul de alegere din cercul III mir. cu deputatul Dr. N. Maier și Dr. P. Barcian, cu toate că e dificultat. Protestul resp arătarea lui I. Piso, cand. de deputat sinodal, că o comună a concurat la alegerea numită fără a fi primit cercularul cons. și protocolul aclus la acel protocol ceea ce nu s'ar fi putut întâmpla nici de cum pe calea legii — nealterând abstragerea dela comuna indicată (Inuri) și respective dela cele 104 voturi date din aceea comună — actul alegerii — nu se ia în considerare.

Cu privire la actul de alegere din cercul XIX cl. (al Făgărașului) după delușirile date de comisariul cons. de scrutinii și acum deputat sinodal din numitul cerc se trece presf. propunerea comisiunii de a emite o comisiune din sinul sinodului, care se facă cercetare în privința candidații la acest cerc ambițiunea personală. O parte considerabilă — nemulțumită și indignată de astfel de nevințită și de decise a salva cel puțin în cele bisericești onoarea acestui cerc și rogă preotopresbiterul P. Popescu, care abdisese anii trecuți de onorific sarcină de deputat, a primi fiind ales arășii mandatul.

O parte mai mică din alegătorii puși, precum se pare, la cale, — ceru votare secretă, care dorișă, fiind spriginită de o terțialitate a alegătorilor prezenți, comisariul consist. ca conducătorul scrutiniului ar fi trebuit se o considere în sensul regulamentului pentru alegeri. În protestul alăturat la act se arată că comisariul nu ar fi considerat o atare cerere ci ar fi ordinar în mod absolutistic votare nominală.

Aceasta i-ar fi venit — dice protestul — la socoteala comisariului respectiv, căci votarea nominală asigură șefului aceluia tract mai ușor reușirea de deputat — vedându se alegătorii necesați de frică de bună voie, a fi da voturile densusului voină și rămâne priștiuni cesarului.

Dep. P. Popescu recunoaște că s'ar fi exprimat dorișă de votare secretă cerând însă densus ca comisariul ca dorișă se porcea conform legii dându-și o atare dorișă spriginită de o terțialitate a alegătorilor în scris; nu i s'a prezentat însă nici un script și așa privind dorișă aușită mai mult numai de o espresione personală a dat curs liber votării nominale. Altul e motivul nemulțămirei; protestătorii au stat în soldul unui dintre candidații de deputați și e evident că e i-a putut silă a cere votare secretă. Vorbitorul crede a fi urmat calea legii și lasă în aprecierea sinodului a pune sau nu pond pe dișele protestului din cestiune.

Comisiunea verificatoare se crede în drept a propune cercetarea în cauza acestei alegeri, căci prin procedura comisariului s'ar fi alterat libertatea dreptului de alegere a celor chemați.

Dep. Dr. I. Borcia: O cercetare disciplinară în cauza aceasta ar fi împreună cu spese, un rezultat moral însă nu ar obține. N'avem motive a trage la îndoială informațiunile protopresbiterului P. Popescu nici chiar față de provocarea protestătorilor la a numii martori spre întărirea aserțiunii lor. Dacă cu toată dorișă

s'a trecut preste cererea introducerii votării secrete s'a urmat numai amăsurat cererei majorității absolute a alegătorilor, căci scrutiniul arată că a votat din 33 alegători 28.

Din motivul acesta propune verificarea dep. cl. P. Popescu și abstragerea dela cercetarea pretinsă de comisiunea verificatoare.

Dep. Z. Boiu sprijinesce propunerea făcută de dep. Dr. I. Borcia. Dacă numărul dorișărilor de a se introduce votare secretă ar fi format o terțialitate a alegătorilor, a cărei vot trebuie conform regulamentul respectat protestul alăturat nu ar fi subscris numai de doi preoți ci toți 12 despre cari protestul pretinde că ar fi dorișă votare secretă s'ar fi subscris. Chiar incidentul că în loc se se recruțese martorii, la cari se provoacă protestorii din cei 12 preoți s'a ales din publicul care a fost prezent la alegere arată că protestul nu e basat.

Dep. P. Cosma e pentru propunerea comisiunii. Din act se vede a se fi întâmplat unele lucruri, cari te îndreptătesc a presupune că alegerea n'a decurs în toată ordinea. Unul din bărbații de încredere abdisce, alții se retrag dela alegere: semn că protestul nu e neindreptățit.

Dep. Dr. Petco cere cercetare, căci însuși Protopresbiterul P. Popescu ca comisariu e acusat și ar fi și în interesul aceluia a se face cercetare și a se deluși starea lucrului.

Deput. D. Manole e în contra propunerii comisiunii. Nu vede nici o prescurtare în dreptul alegătorilor prin pasul, care l'a urmat comisariul. Dacă alegătorii n'au avut curajul se subscris protestul, ba precum se vede dacă chiar și pretinsa terțialitate a venit și s'a folosit de dreptul de alege chiar și prin votare secretă se vede apriat că motivul protestului nu e atădat pretinsa prescurtare în drept ci mai mult bunzarul, care — ne succedând așteptările puse în o votare secretă, a ramas goale.

După încheierea dezbaterii se pune la vot propunerile făcute și se primi cu mare majoritate propunerea dep. Dr. I. Borcia — de a se verifica alesul dep. P. Popescu.

Comisiunea verific. propune și sinodul verifică:

Actul de alegere din cercul IX cl. cu dep. Ales. Tordoșan, din cercul XII cl. Vas. Roșescu, din cercul XV cl. D. de Tamaș din cercul XII mir. V. Almășan, din cercul XIX mir. II. Duvlea.

La ordinea zilei urmează alegerea comisuniilor sinodale. După redeschiderea ședinței ridicate pe 5 minute se aleg la propunerea prezidiului a Păr. Arhim. și Vicariu arhiepiscopice Nicolau Popoa*) de membri ai comisuniilor precum urmează:

a) În comisiunea financiară: DD. Archim. N. Popea, Ales. Tordoșan, S. Cupșa, din cler, Dr. Petco, D. Manole, Z. Pușcariu, R. Pațița și Sabin Piso dintre mireni —

*) Excel. Sa P. Archiepiscop se retrasese încă de mai nainte din ședința.

b) În comisiunea scolară:
DD. Dr. I. Pușcariu, Z. Boiu, Vas. Roșescu din cler. Dr. N. Pop, Dr. D. P. Bărcian, E. Măcelariu, A. Feneșan și P. Nemeș din mireni;

c) În comisiunea biserică:
DD. Ios. Barac, Tit Gheaja,

I. Gall din cler. N. Gaetan I Duvea, G. Candrea, C. Stezar și P. Truța din mireni;

d) În comisiunea organizațională:
DD. N. Cristea, Sim. Popescu și D. de Tamaș din cler, Iacob Bologa, Dr. N. Maier, P. Cosma, Dr. Borcia, Dem. Comșa și I. de Preda din mireni;

e) În comisiunea petiționară:
DD. Moise Lazar, Nicol. Lazar din cler, A. Olariu, E. Broțe, Petra Petrescu și Demian din mireni;

f) În comis. bugetară:
DD. Petru Popescu din cler, și Ioan Zacharie și Liviu Bran de Lemenyi.

Primindu-se propunerea împreună cu prospectul a câștiga în timp a dep. Diamandi Manole, de a continua cu referada comisiunii verificatoare îndată ce retrăgându-se aceea și-ar fini raportul, oară proștima ședință se o (înă sinodul poimăne Joi, ca astfel Mercuri se alba timp a studia actele ce li s'a dat — se suspende ședința pe câte va minute. După redeschiderea comisiunea verificătoare propune și sinodul verifică pe aleși dep. Petra Petrescu, Dr. D. Barcianu din cercul Bistriței; N. Popovicu, Dr. I. Pop din Orștie, S. Piso din Gloguin, Anez Trobnițași Eugen Broțe din Mureș-Oșorheiu.

Ședința proștima se anunță pe Joi la 9 oare a. m.

Revista politică.

Sibiu, în 5 Aprilie

Proiectele guvernului comun subternele delegațiunii nu au eșit din stadiul discușiunii prealabile în comisiuni și de acea nu avem de a înregistra vre-o enunțiuțiune mai remarcabilă. În genere proiectul guvernului nu întimpină greutăți mari nici în delegațiunea ungurească, cu toate că delegații ungurești sunt mai susceptibili cu deosebire în punctul provinciilor ocupate. Ministrul de externe contele Kálnoki a făcut unele declarațiuni liniștitoare în comisiunea de patru a delegațiunii ungurești. Ministrul a și atitudinea Serbiei și Muntenegrului e foarte corectă, urme de agitațiune rusească nu s'au arătat nicăieri. De asemenea nu s'au ivit nici alte agitațiuni străine. Raporturile monarhiei cu celelalte puteri sânt din cele mai bune și e speranță întemeiată că întimitatea va dura și mai departe, dacă nu vor întreveni incidente neprevăzute. Scopul guvernului înătr raportul viitor al terilor ocupate e tot cel stabilit când cu ocupațiunea, adică a lega tot mai tare aceste țeri de monarhie și a convinge populațiunea că prosperarea sa materială și morală atâră numai dela legătura lor cu Austria. — Se vede și din aceste declarațiuni că sântem în stadiul de preparare a necesiunii Bosniei și Ertegovinei!

Din Petersburg se răspândește șirează, că pozițiunea ministrului Ignatiev e subminată din mai multe părți. Demisionarea lui Ignatiev trece înaintea multora de un fapt probabil, care va urma într-un timp apropiat. Se vorbește că actualul ministru de interne se va duce ca ambasador la Paris — un lucru greu de creșut, pentru că aceasta nu ar însemna o retragere ci togma promovare

rea mai efectivă a intențiunilor panslaviste.

Relațiunile dintre Franța și Italia se pare că vor să vină într-un stadiu mai amical. Se vorbește, că postul vacant de ambasador la Paris se va ocupa sau cu cav. Nigra sau cu Cairol. Acest din urmă ar fi mai preferit în cercurile guvernului francez. În același timp se va întregi și postul de consul italian în Tunis.

Negotările dintre poarta otomană și guvernul rusec cu privire la desădunarea de resbioi s'au intrerupt. Un aranjament între ambele puteri nu s'a putut realiza; prin aceasta relațiunile dintre Rusia și Turcia au ajuns într-o fază nouă și remarcabilă. Representantul Rusiei Novicoff a plecat din Constantinople. Luorul are însemnatate politică, fără că în momentul de față se putem stabili consecențele.

Din Alexandria se telegrafează, că trei năi engleze staționează în marea roșie dinainte de Moeca. E temere de o aneșsiune. Cine cunoașce pe Englezi, va afla că temerile de aneștare sânt întemiate. Englezii se pricepe de minune în arta de a și anecta colonii.

Cabinetul de Petersburg a întrebat confidențial pe guvernul sârb, pentru cari motive membrii familiei regale și ai ministeriului nu fost față la parastul ținut în biserica mitropolită din Belgrad în memoria împăratului Alecsandr II? Răspunsul a fost, că cu arangerea acestei solemnități s'a fost plănut o demonstrație ostilă contra regelui și a guvernului căci nici Curtea, nici cabinetul nu primit invitări și celebrarea serviciului divin s'a făcut de cătră fostul mitropolit Mihail. Prin cercurile bine informate din capitală s'erbă se crede în urmă acestora că d. Persiani, care pleacă la Petersburg spre a da lămuriri asupra cazului și a și justifica conduita, nici nu se va mai întoarce la postul său din Belgrad. —

Delegațiunile.

Delegațiunile austro-ungare sânt întrunită în sesiune estraordinară. Li s'au prezentat proiectele guvernului comun despre creditele ce se cer pentru Ertegovina și Bosnia. Delegațiunile, cari așă nu mai sânt alt ceva decât nisece mașini de votare, vor vota creditele cerute, pentru așă cere întregitatea monarhiei. *Sic volo, sic jubeo*, și delegațiunile n'au ce face decât să se supună necesități imperative.

Discursurile prezidiale de deschidere, în deosebi discursul prezidentului delegațiunii austriace, a cav. Schmerling cuprinde o programă formală despre afacerile Bosniei. Dl. prezident a arătat în liniamente marcate direcțiunea ce trebuie să o urmărească politica austriacă în provinciile ocupate; cuvântul prezidentului e o cheie pentru politica viitoare a monarhiei cu privire la provinciile ocupate și de acea li vom comunica puțin.

Dl. Schmerling a și în cuvântul seu de deschidere: Majestate Sa s'a îndurat a convoca delegațiunea senatului imperial de nou în sesiune estraordinară; sântem siguri că delegațiunea va avé să se ocupe cu învinierea mijloacelor ce le cere rescoala din sudul monarhiei, rescoala, care ne a impus necesitatea de a ne îngrigi timp îndelungat de liniseca acestui teritoriu. Speranța exprimată de mine în ședința din urmă a sesiunii estraordinare din Februară a. c. că va succede adică guvernului a îndeplini opera de pacificare în provinciile rescolate s'a realizat în fapt; cu toate că ici coala mai înbucnesc unele făcări insreccionale mici totuși putem fi linișciți, pentru că în genere rescoala e terminată. Avem să multem în aceasta circumspectiei con-

duceri a comandanților nostri și eminenței vitegii a fraților nostri austriaci, cari și de astădată au avut ocașiune a și afirma virtutea militară în modul cel mai strălucit. (Aplause vii.) Vitegii, devotament necondiționat pentru chiemarea lor, abnegațiunea de sine în suportarea neobocinuitelor greutăți, cari abia își află păreche în istoria războaielor, aceste sânt virtuțile ce le au arătat bravele trupe, (Aplause vii.) Trupele detașate spre sud au și fost petrunse de spiritul cel mai nobil al camaraderiei de arme, de a corespunde misiunii ce li s'a încredințat. Putem constata în deosebi că regimentul dalmatin Weber, cu toate că în sesiunea ultimă se exprimese dorința ca se fie dispensat de problema de a rădica armele contra „fraților,” totuși, după cum spun buletinele, a participat în același mod la acțiune, și a dovedit, că nu cunoașce „frați” când e vorba de a combate trădători înalți. (Strigări: foarte bine!)

Armata austriacă va proba că va fi totdeauna așa. Cu credință cătră principiile țerei și cu alipire cătră flămurile lor trupele austriace totdeauna, în victorie și în zile de nenorocire s'ian distins cu onoare. Urmând pacificarea acestor teritorii prin sabie, guvernul are dorința să se îngrigi ca asemenea evenimente să nu se mai repeteze; că se fîm cruțați, a mai subtrage un mare număr de bărbați bravi dela chiemarea lor pentru a întări armata. Guvernul imperial va fi recunoscut, că în aceste teritorii, la aceste seminițe se poate întrebuița numai seriositatea și un oarecare grad de asprime și că acele instituțiuni ce sânt necesare în țerele civilizate, acolo în multe privințe încă nu sânt la locul lor. Guvernul va mai sci că în aceste teritorie există unele dorințe ce așteaptă a fi împlinite și va fi chiemarea guvernului a lămuri cu deosebire raporturile între guvernul austriac și turcesc în aceste teritorii.

Astfel, cred, că ne va succede a aduce cu timpul acele țeri la o stare normală și a încorpora acele teritorii în statul austriac. Ori ce silințe de felul acesta vor fi sprișgite din partea delegațiunii.

După aceste cuvinte prezidentul declară ședința delegațiunii deschisă și invită pe guvern a și prezenta proiectele.

Cuvântul de deschidere al prezidentului delegațiunii ungurești, archpp. Haynald nu cuprinde alte momente mai însemnate decât frazele obicinuite la asemenea ocașiuni.

După deschiderea se iunei a urmat prezentarea și discutarea proiectelor subterne de guvern.

Cestiunea Dunărei.

Foile austro-ungare în urma scrierilor dela Paris prevéd un triumf pentru Austro-Ungaria în cestiunea Dunării și vorbesc într'un ton amerințat despre fața cu România. „Românii” răspunde la aceste amerințări ale presei austro-ungare într'un limbaj respic și lămurit, accentuând că România nu se va abate dela atitudinea ce a precisat deja cuvântul de tron din toamna trecută.

După aceasta „Românii” continuând adresează presei austro-ungare următoarele cuvinte semnificative:

„În ce privește amenințările, ce necurmat ne fac organele de publicitate ale Austro-Ungariei, noi răspundem, acum ca totdeauna, că le citim cu mare părere de rău. Puternicii nostri vecini, caută să se fi convins că dorința cea mai mare a Românilor este de a fi în cele mai bune și mai sincere relațiuni cu toate naționalitățile, mari și mici. Ca Români voșce din inimă pacea, și la cas de resbel doreșcu și voșce se remână pe

deplin neutri. Pentru ce dar țiarele austro-ungare ne acusa necurmat de fapte cari știu bine că nu sânt ale noastre? Pentru ce necurmat ne amenință? Acusările cele nedrepte dovedesc totdeauna că cel mai tare, știind bine că nedreapta este cererea lui, voșce se sperie pe cel mai slab, pentru al sili să se supne prin frica. N'ar fi oare în interesul acestui mare imperiu se înceteze cu nedreptelei acuzări și cu nedemnele de densus amenințări?

„Dacă marele imperiu nu voșce se distruge Statul român n'are trebuință nici s'acuze nici s'amenințe căci el știe bine că Statul acesta doșce și este dator se doșcească se fie cu dreptate și iubire susținut și de Austro-Ungaria și de Rusia și de toate țările mari și mici. Dacă este oșărit se l' distruge, și dacă crede că trebuie să și poate se l' distruge nu este oare din toate puncturile de privire mai demn pentru un mare imperiu se proceadă pe față?

„Românii au dovedit, că sânt leali, Românii au dovedit, că cu nici un prețu nu se vënd, și că de nici o amenințare și de nici o lovire nu se sparie. Cu istoria în mână dar Românii au și și (dă Austro Ungariei și tuturor puterilor: Voiți se ne ucideți? Dați în noi cu arma brutala, dar leală, dar în spero că de frica ne ucide înșine. Voiți se ne cucerii? După părerea noastră voșce înșine ve faceți rău; dar în fine, procedei cum veți voi; nu ne faceți înșușă gratuită — care revoltă și pe cel mai nemernic de a spera, că ne vom lupta fie măcar ca furnica pentru că onoare și cu glorie se cădem. Și nu astăzi va mai puté crede cineva, că mai este vr'o națiune care se nu știe că seșund cu arma în mână și și asigură pentru mâne n'evierca.”

Acest ton categoric nu-i convins presei austro-ungare. „Neue fr. Presse” s'a și grăbit a răspunde „Românului”. Ea și ce:

„Șirează, că negoțierile din Paris ale comitelui Wolkenstein cu d. Barrière au avut un rezultat favorabil și că guvernul francez în curând va eși în public oficial cu conoscuta propunere, ni se pare că li s'a urcat în cap Românilor. Cel puțin această o putem și ce de redactorii „Românului” căci numita foaie se șbate ca un smintit. Ea publică un articol, pe care l'am înțeleg, dacă s'ar fi format o coaliție europeană spre a răpi România independentă și a'i impune vechia dependență de Poartă. Când patria se află într'o poziție desperată, când poporul nu i mai rămâne alt-eva de făcut, decât sau să se supună cu rușine jugului strein, sau să moară cu arma în mână, atunci o foaie poate vorbi astfel cum o face „Românul.” Când însă nu e vorba de alt-eva, decât de instruirea unei comisiuni mixte pentru elaborarea și supravegherea regulamentului pentru navigație pe Dunărea inferioară atunci un asemenea esces de patos este cel puțin foarte de prios. Singur cuvântul: comisiune exclude ori-ce element tragic și „Românul”; face face gălgăie când tocmai nu e timpul, ne aduce aminte de omul, care în casa sa șbează și strigă, amenințând că se va impușca, pentru că medicul i-a prescriș se înghită un hap amar.”

„Foaia din Bucuresci asigură, că România nu va comite o sinucidere. Așă dar primirea propunerei lui Barrière, prin care votul decisiv în cestiuni controversate se dă delegațiunii comisiunii dunărene europene, este pentru fantasia aprinsă a Românilor atât cât o sinucidere. Ciudat mod de a vedé. Nici chiar adoptarea ante-proiectului austriac n'ar fi atins independența politică și demnitatea națională a României, nici în Anglia chiar cererea Austriei de a avé președința și votul preponderant în comisia mixtă

nu s'a găsit că ar fi nedreaptă sau că ar viola tînăra independență a Românilor. Acum regretăm că Austria a lăsat în cestiunea dunăreană atât de mult din primitivele sale pretenții, în cât mai că nu îi a rămas decât președinția. Avantajul, că Austria, pentru un timp oare-care, poate avea doi reprezentanți în comisia mixtă și România l'va câștiga mai tîrziu și apoi Dunărea inferioară, al cărei mal sîndic este sîrbesc și bulgar, nu aparține numai României!

„Dacă am voi să luăm în serios articolul „Românului,” am trebui să concuim din el, că Românii ar avea eroica intenție, se opună la trebuința o rezistență înarmată instituirii comisiunii mixte și de oare ce este de prevechit că propunerea franceză va fi acceptată de toate puterile, ar trebui să mai deducem, că cei din Bucuresci vor răspunde declarând război Europei. Aceasta negreșit că ar fi o tentativă de sinucidere; dar s'nu ne fie grige, că guvernul român o va comite. „Românul” asigură, că Românii nu se vor lăsa să fi vînduți sau întimidați cu nici un preț. Dar nu li se cere nici una, nici alta. Dela ei se așteaptă numai, că vor fi așa de cu minte, ca în fine să înțeleagă, că nu numai ei singuri pot decide asupra condițiilor de navigare pe un fluviu, care pentru ei, deși au cîștigat Dobrogea, este numai un riu de granită.”

„Dacă „Românul” se plînge contra acușărilor și amenințărilor unor foi austriace față cu România, el intru atât are dreptate, că unele organe oficioase, mai ales ungare, și-au vîrsat focul cum prea energic pentru atitudinea guvernului din Bucuresci în cestiunea dunăreană. Dar o foaie care a însăși se perde într-o violență așa de inutilă, n'ar trebui tocmai să se mire, că și altora li se isprăvesc răbdarea. E destul de neplăcut, că cererile primitive ale Austriei, sprijinite de alte două mari puteri, au fost înlăturate prin rezistența României și că bunăvoința amicală a guvernului austriac, cu care a recunoscut erigerea la regat a României este așa de reu respîlătită. Dacă se vîd cuvinte aspre în organele austriace ele sînt urmarea naturală a cerbice, cu care România paralizăză dorințele Austriei. Ideea de a face, prin amenințarea unei ocupări înarmate, pe România să cedeze, nu s'a dezbătut la noi nici odată serios. Cine-va nu se bate pentru o comisie și guvernul austriac dă mai curînd cestiunii dunărene o importanță prea mică decât prea mare. El negocează, și scade pretențiile, arată toată bunăvoința de a se înțelege cu toată lumea; cei din Bucuresci însă copiază pe Papa, persistînd în încăpăținare asupra unui infalibil *non possumus* — pînă în momentul, cînd în fața voinții marilor puteri totuși va ceda, pentru-că nu va pute face alt-fel.

„Noi sîntem departe de a amenința pe România, mai curînd fiind dispuși a îndrepta amărăciunea contra politicii austriace, ce n'a sîuit să prevadă lucrurile mai bine. De sigur că pentru comitele Andrassy n'ar fi fost o ostensală supra umană să cîștige, la congresul din Berlin, o silisare mai clară și mai practică pentru art. 55 al tratatului de pace. Două rînduri ar fi fost de ajuns. Dacă în art. 55 ar sta expres, că navigarea pe Dunărea inferioară s'fi supravăgheată de o comisie mixtă, în care ar trebui să fi reprezentate Austria și statele riverane, atunci România n'ar avea nici un pretext de a face opoziție contra comisiunii mixte. Comitele Andrassy ar fi obținut fără mare dificultate introducerea acestui adaus în textul tratatului de pace, însă el poate a crezut că cestiunea Dunărei nici nu merită o atențiune specială. El

și-a concentrat toate puterile s' obțină mandatul pentru ocuparea Bosniei. Aceasta după opinia sa era o politică mare. Cestiunea dunăreană a considerat-o de un ce prea subordonat, decât să se ocupe cu amănuntele ei. A încheia o convenție comercială cu România, fără se întrebă pe Poarta atunci inse suzerană, i s'a părut o măestrie diplomatică, dar nu s'a gîndit să puie un zăvor rezistenței României contra apărării intereselor austriace pe Dunăre. Articolul mai recent al „Românului” reamintese earăși foarte viu pîcatele de omisiune ale politicii externe a Austriei și de aceea nu putem ceti cu aceeași ilaritate curată, pe care de sigur o va produce în alții, cari nu sînt interesați.”

Proiect de regulament pentru afacerile consistoriului metropolitan al bis. gr. or. române din Ungaria și Transilvania.

elaborat de I. Cav. de Pușcariu, deputat congresual.

(Urmare.)

IX. Capitul.

Depre ședințele consistoriale.

§. 112. La ziua și oara prefixă adunându-se președintele, referenții și ceilalți asessori consistoriali împreună cu notariul ședinței, președintele constată mai întăiu specialitatea și capacitatea senatului spre a aduce concluse valide, — declară ședința de deschisă, și priveghiînd pentru demnitatea acestuia susține liniștea, ordinea, și cursul regulat al pertractărilor, consultărilor și decisiunilor, apoi fiind toate afacerile puse la ordinea zilei încheie ședința, ori intrerupîndu-o la oara determinată anunță continuarea ei la ziua și oara anumită.

Dacă președintele natural sau substituitul s'eu din ori ce cauză, ar fi împedecat se cuprindă preșidul ședinței, aceasta nu poate împedeca cursul treburilor, ci asessorul cel mai înaintat, dar nu la referență el însuși, ocupă locul preșidentului și îngrijind pentru întregirea senatului cu suplenții ce stau îndemână pentru atari eventualități, conduce ședința. Dacă însă sub durată ședinței s'ar înfișa președintele ordinariu, acesta își ocupă locul preșidial, eară suplentul devenit prin aceea supranumerariu — se depărtează.

§. 113. Mai înainte de toate la ordinea pertractării se pun conspectele protocolistului, a expeditivului și a registrarului despre numerii rezstanțiilor neresolvîți, neespediați sau neajunși la registratură, și constatîndu-se deslucirile justificatoare se trec pe scurt la protocolul ședinței, eară în privința celor nejustificate se iau concluse pentru prima oară de ursoir, pentru a doua oară de admonițiune cu termen preclusiv, eară pentru a treia oară de cercetare disciplinară; în cazul acesta conculus consistorial se comunică în extras protocolar cu fiscalul consistorial spre întentarea procesului disciplinar.

§. 114. În al doilea rînd vin a se publica legile, statutele, regulamentele, ordinațiunile, rescriptele sau alte asemenea acte menite numai pentru publicare, — constatîndu-se această publicare în protocolul ședinței cu acel adaus, ca — cerînd așa trebuință — acele să se comunice și cu ceilalți asessori, eventualmente să se tipărească în jurnalul oficios al metropoliei, sau să se litografeze pentru toți asessorii și consistoarele eparchiale.

Dacă însă atari acte ar conține dispozițiuni, cari recer o pertractare meritorie, și ședința senatului adunat ar afla, că aceasta trece peste competența lui, relegă pertractarea lor la senatul plenariu.

§. 115. În al treilea rînd vin a se pertracta obiectele cele așa numite urgente, cari nu se pot amăna la rîndul chronicologic al obiectelor insinuate. În cazul acesta ședința decide mai întăiu cestiunea urgenței, apoi amăsorat rezultatul intră în pertractarea meritorie, sau o relegă la rîndul chronicologic.

§. 116. În fine la ordinea pertractărilor vin obiectele insinuate de referenți după rîndul chronicologic al numerilor de exhibițiune.

§. 117. La consultarea obiectelor referențele cetesc mai întăiu extractul despre starea lucrului, apoi opiniunea sa.

La obiectele simple se poate face referată și oral, eară în cestiuni mai însemnate și în causele procesuale sînt a se ceti și pasagele dătătoare de măsură ale alegățiunilor, și ale documentelor.

§. 118. Nu e iertat nici preșidulul nici altul membru al ședinței se intrerupă pe referentul în pledarea sa pînă o finesce, nice de a preocupa cu opiniunea sa pînă înainte de a sosi rîndul la el.

§. 119. Dacă preșidul observă, că referențele se abate dela obiect, sau nu ține ordinea necesară în predera lui, are dreptul se aducă pertractarea în ordinea cuvenită, — asemenea face și cu ceilalți asessori la disucțiunea lor, dacă ceilalți asessori nu au cuprins starea lucrului cum se cade, au dreptul a cere deslucirile necesare eventualmente a cere cetirea în extens a respectivului act dătătoriu de măsură.

§. 120. După încheierea referatei preșidul provoacă pe votanții începînd dela cel mai bîtrîn în rang, s'ei și dea opiniunea și votul s'eu asupra referatei. Dacă referata are și o coreferență, acesta și dă părerea sa îndată după referent.

§. 121. Președintele nu poate restringe libertatea de opiniune nice a face presiune asupra acesteia, — are însă dreptul de a grigi, ca consultarea se nu ia o dimensiune fără de scop, dar nice să se precipiteze în dauna cauzei.

§. 122. Însă dacă cauza e așa de complicată încît votanții pentru primul moment nu și-au putut forma o opiniune precisă și odihnoitoare — preșidul înainte de enunțarea conculsului, reasumă încă odată starea lucrului, și cere din nou părerea votanților.

§. 123. În causele matrimoniale și disciplinare, după referată și mai înainte de a trece la consultare se ascultă — în cele dintăiu și defensorul matrimonial, în ceste lalte fiscalul acușătoriu, și în ambele casuri, dacă partidele au pe apărătorii s'ei de față, se ascultă și observările acestora pînă la replicare și duplicare, eară după eșirea acestora din ședința se trece la consultare și votare, eară sentința se publică îndată înaintea partidelor chieamăți spre aceea în sala de consultare.

§. 124. În causele unde se cere opiniunea pricepătorilor de lucru, aceasta de regulă se dă în scris, dacă însă ședința consistorială ar afla de lipsă se mai asculte pe atari pricepătorii de lucru și oralmente — dacă ei se află în loc, o poate face în durată ședinței, însă conculus înaintea acestora nu se publică.

§. 125. Dacă ședința află că actul nu e complet pentru decidera lui în merit poate hotări întregirea și amănarea decisiunii meritale pînă după întregire.

§. 126. Pînă nu se enunță conculsul fi care votant are dreptul a și schimba sau a modifica opiniunea sa, eară după enunțarea conculsului numai e iertată nice o discușiune cu atăta mai puțin vre o critică asupra conculsului adus.

§. 127. Președintele de regulă nu votează, ci e datoriu a enunța conculsul după opiniunea majorității absolute a votanților, eară în cazul dacă nu s'ar fi putut forma o majoritate absolută a voturilor, conculsul e de a se enunția în sensul dispozițiunilor următoare:

a) dacă voturile s'au împărțit în două părți, asemenea, președintele enunță conculsul după aceea părere, la care se alătură și el;

b) dacă o părere a intrunit jumătate din voturi, eară cealaltă jumătate a voturilor e împărțită în mai multe opinii, președintele are dreptul a se alătura pe lîngă opiniunea ce a intrunit jumătatea de voturi, — și enunță conculsul după această opiniune;

c) eară dacă președintele nu ar consimți cu această părere, sau dacă voturile ar fi împărțite între mai multe păreri așa, încît fie care dintre aceste diverse păreri ar avea în contra sa mai mult decât jumătatea tuturor voturilor împărțite, atunci președintele împarte obiectul în mai multe cestiuni speciale și puncte preconsultative formale și meritale, și aducîndu-lă la vot mai întăiu pe cele formale sau mai îndepărtate, provoacă pe votanții, a căror opiniune mai departată a cădăt se se alătura la una din cele ce urmează, și continuînd așa pînă s'au intrunit cel puțin jumătate din voturi, enunță conculsul după opiniunea ce a căpătăt jumătate sau mai multe voturi.

d) dacă nici așa nu s'ar intruni o jumătate din voturi, atunci președintele mai trage doi votanți dintre suplenții disponibili și în senatul așa întărit, percede în sensul celor precesse mai sus pînă se poate aduce conculsul cu majoritatea recerută.

§. 128. Concluse aduse în causele apellate matrimoniale și disciplinare, îndată ce s'au enunțat și publicat trec îndată în putere de lege, și nu e permis a se mai reasuma sau a se împedeca eșecțiunea lor.

Eară în afacerile de natură publică administrativă sau organizatorie a bisericei, dacă preșidul crede, că prin conculs adus se vatămă prescriptele canonice sau legile de stat, are dreptul a suspende conculsul majorității, și a relega cestiunea la o senatîmîlț cu doi sau patru membrii în termen de 30 zile. — Dacă în acest termen președintele nu ar convoca senatul îmulțit și nu ar reasuma cestiunea acolo, conculsul adus de mai înainte intră în valoare, și nu se mai poate reasuma, — remănînd responsabilitatea ulterioarei afaceri pe preșidul.

§. 129. Dacă se primesce propunerea referențului cu vre-o modificare sau adaus acestea se coreg sau se adaug de însuși referențele îndată pe concept; — eară dacă s'au primit vre-o modificare esențiale sau o contra propunere, la care referențele nu poate accede, aceasta se formulează de cătră contra propunătoriu în scris și se trece atăta la protocol, cât și pe coala de referată prin notariul ședinței pe lîngă vidimarea propunătorului și a referențului pe coala de referată.

§. 130. Votările de regulă se fac oralmente, eară alegerile prin seculde secrete; — excepționalmente, dacă majoritatea senatului afla de lipsă, votările se pot face și prin bile albe și negre.

§. 131. Despre fie-care ședință notariul acestia poartă protocol sau proces verbal pe coalele blanquetate spre acel scop. Acestea cuprind sau se împlinesc în ele: însemnarea senatului, a zilei, a preșidentului, a asessorilor votanți și a notariului ședinței; după aceea se induce pe columna stîngă, referentul, numerul exhibitiului, și cuprînsul pe scurt al obiectului pus la ordinea zilei; eară pe columna din dreapta se induce propunerea refer-

rintelui și părerile votanților, și în fine deciziunea enunțată de președintele. — Dacă se primesc propunerea referențului cu unanimitate, e destul a se aminti aceasta pe scurt în procesul verbal; — eară dacă sînt contra propunerii, acestea se trec la protocolul procesului verbal așa, după cum le formulează contra propunătorul și se amintesc care votant la care propunere s'a alăturat, și în fine care propunere s'a ridicat la conclud.

§. 132. După încheierea ședinței și notariul îndată isprăvesce și încheie procesul verbal, și subscriindul în partea dreaptă îl predă referențului din preună cu toate actele referate.

Referențul revidează actele, face expedițiile amesurat concluderilor, subscrisie procesul verbal în partea stîngă, și-l trimite dinpreună cu actele la președintele care a condus ședința spre suprarevișuire.

Acesta supra revîndîndule subscrisie procesul verbal în mijloc sub subscrierile notariului și la referențului, aprobază expedițiile prin clausula de expeditur, și le predă toate directorului cancelariei pentru expeditur.

Prin aceasta se consideră și procesul verbal de verificat.

§. 133. Dacă între preșidiu, referențe și notariu se arată vre-o diferență în privința procesului verbal, preșidiuul chiamă la sine pre referențe, pre notariu, și dacă e de lipsă și pre votanții, cari se mai află în loc și caută a aplana diferența, alt cum verificarea protocolului se face după părerea majorității acestor verificanți.

În tot cazul procesul verbal și revisiunea actelor referate trebuie finalizat atît din partea referențului cît și a preșidientului ședinței în termen de 48 oare. —

§. 134. Procesele verbale la finea anului se leagă în volume după specialitatea senatelor, și se păstrează în registratură la locul destinat.

§. 135. Notariul ședinței pe lîngă procesul verbal face în dupli și o consemnațiune blanțuetă despre numeri exhibitelor ce s'au rezolvit în ședință, și un exemplariu îl trimite la protocolul exhibitelor spre a induce piesele rezolvite în respectiva rubrică a protocolului de exhibițiune eară celalalt exemplariu se trimite dinpreună cu actele revîndute la expeditur, spre a le trece în protocolul expedițiunii, și a le ține în evidență pînă la predarea actelor la registratură.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Mulțămîntă publică.) Subsemnatul în numele comitetului parohial din comuna bisericăscă Vinerea vin cu permisiunea On. Redacțiunii a înregistrat un nou dar în favorul bisericăscă noastre din loc, făcînd din partea unui marinimos creștin. Stimabilul dn Ioan Mihai a înzestrat s. bisericăscă cu două prapure în preț de 150 fl. v. a. și acest dar generos nu este singurul indemn, ce ne deobligă moralmente prea plăcut și aduce în semn de recunoștință aceasta a noastră profundă mulțămîntă publică. Respectabilul dăruitor, decînd se bucură comuna al avî în sinul ei a fost și este pururea dedicat binelui comun atît în sfera politică cît și bisericăscă, cu s'afatul și cu fapta conduce naia comunei înțelepțese spre înflorirea și prosperarea ei material și spiritualmente. Nu vom a călca principiul moral: „ne nu scie stînga ce face dreapta ta“ și a abusa de modestia donatorului; căci face binele numai pentru că e bine. Vom totuș a arăta binefăcătorului nostru că scim

prețui binefăcătorii și 'i sîntem recunoscători. Împorăm grația cereșcului binefăcătoru a ne susține încă mult pe zelosul nostru conducător în mijlocul nostru spre binele comunei! — Comuna politică vede intrînsul pe cel mai brav cetățean, cea bisericăscă pe cel mai evlavios creștin. Acest model de bărbat interesat pentru comuna s'a aibă în fiecare comună imitatorii!!
Vinerea, în 2 Pîrcle 1882.

Daniil Păcurar m. p.,
paroch gr. or.

* (D. conte Hoyos.) mai nainte de a pleca din București, a dăruit clubului austro-ungar portretul M. S. Împăratului Austro-Ungariei lucrat de pictorul Angeli. Cu aceasta ocaziune comitetul coloniei austro-ungare a rugat pe d. conte Hoyos să primească titlul de cel dintăiu membru onorific al clubului.

* (Din Dobrogea:) „Poșta“ e informată că dl. I. Bănescu, inspector anticităților din Dobrogea, a trimis mușului din București mai multe pietre cu inscripțiuni, datînd din timpurile cele mai antice, găsite prin împrejurimile Hirșovei. Cu această ocaziune dl. inspector a făcut o mare achizițiune prin descoperirea unei mici statuete de bronz, reprezentînd pe Cupidon, care s'a conservat într'o stare foarte bună, afară de aripele care sînt rupte și picioarele în jos de gleșne. Această statueta va fi trimisă mușului din București. Ea a fost descoperită în apropiere de comuna Topal, plasa Harșova, de cătăru un locuitor din acea comună.

* (Un diamant rar.) D. B. Wright din London a ajuns în posesia unui inel, care în timp de secolă a stat în tesaurul domitorilor din Hindostan. Inelul conține un rar diamant, care e gravat și a cărui lucrare pare a fi durat mulți ani. Se țice că gravura este lucrarea unui artist persian și reprezintă un monogram, care în litere imbinat conține două vorbe arabe: „O Ali.“ Lucrarea pare a se fi executat pe la 1200 înainte de Christos.

* (Icoanile sfinte și Evreii în Rusia.) „Golos“ spune că arhiepiscopul din Chișinău (Basarabia), constatînd că în cuprinsul eparchiei sale Evreii face comerțul sfințelor icoane, a ridicat cesțiunea de a scie, dacă un asemenea comerț ar pută să fie tolerat.

Camera de finanțe din Basarabia, consultată în această cesțiune, a declarat că nici o lege nu opresce pe israeliți a vinde icoane și cruci, înainte ca aceste obiecte se primească binecuvîntarea sfințirei bisericăscă. Căt priveșce vinderea acelorăși obiecte, deja sfințite, ea este interdișă nu numai Evreilor, dar chiar și creștinilor.

Consistoriul eparchial, din partea sa însă a exprimat opinia că comerțurile articelelor ce sînt obiectul venerațiunii creștinilor, produce o impresie penibilă asupra acestor din urmă, dacă acest comerț e făcut de Evrei și în genere de necreștini.

Intemeiat pe aceasta declarație a consistoriului, arhiepiscopul de Chișinău a cerut a se interdișce comerțul icoanelor sfinte Evreilor și tuturor necreștinilor.

O cerere identică a fost adresată Sinodului din Petersburg și de metropolitul de Kiev.

Intervenire ambilor prelați au fost supuse miniștrilor, de interne și finanțe. Cel întâiu a declarat că comerțul obiectelor cultului creștin face de un neguțator ce nu aparține religiei creștine trebuie numai decăt să atîngă pe un creștin ortodox, și că interdișcerea acestui comerț e absolut necesară.

Ministru finanțelor a declarat că nu pune obstacole la interdișcerea solicitată.

În urma acestor declarații procurorul general a sf. Sinod a cerut consiliului imperial să facă o lege prin care se interdișce necreștinilor în general vinderea sfințelor icoane și a tuturor obiectelor cultului creștin.

* (Gambetta insurat.) „Figaro“ publică o hazlie notiță despre o căsătorie a dl-oi Gambetta, pe care singur a născocit-o.

Marele republican ar fi luat de nevastă pe contesa Ritta Rivoliini, ultimul vîlstar al marelui familii venețiane Dandolo.

La unia religioasă, pe care dl. Gambetta n'a primit-o decăt cu condiția, ca să nu auză vre-odată ceva despre ea... — dl Paul Bert, au fost de față d-ii Depretis, Ugelino dela Gerardesca, contele Gabrielli San Malatto, Nicotera și Garibaldi. — Mireasa are 40 de ani.

E brunetă, trupoașă și vorbeșce bine franțuzeșce. Are o avere de 50 milioane și căte-va vii din celebrul Lacrima Cristii. Posedă și a treia parte din țiarele italieneșce.

Fiind că e soră de lapte cu regele Humbert, acesta a trimis la cununie următoarea telegramă:

„Sono felice di matrimonio che voi avete apertarsi con signor Gambetta. No piu d'Alpe Francia e Italia sono sorelle.“

Umberto.

Loterie.

Mereuri în 19 Aprilie 1882.

Sibiui: 22 64 89 70 38

Bursa de Viena și Pesta

Din 18 Aprilie 1882.

	Viena	B-pestă
Renta de aur	119.80	119.75
I emisiune de oblig. de stat dela d. c. de fer orient. ung.	91.60	91.25
II emisiune de oblig. de stat dela d. c. de fer orient. ung.	111.—	111.—
Oblig. de stat dela 1875 de ale d. c. de fer orient. ung.	96.25	—
Impremuntul d. c. de fer orient. ung.	134.25	134.—
Oblig. ungi. de rescumpărarea pământului	98.50	99.25
Oblig. ungi. cu clausură de sorsiere	97.50	96.50
Oblig. ungi. urbariale temesane	98.—	98.25
Oblig. ungi. urb. temes. cu clausură de sorsiere	97.50	96.25
Oblig. ungi. urbariale croato-slavo-venice	98.—	97.25
Oblig. ungi. de rescumpărarea (declina) de vin	99.—	—
Datorie de stat austriacă în hârtie	97.—	96.75
Datorie de stat în argint	76.80	76.75
Datorie de stat în argint	77.65	77.25
Renta de aur austriacă	140.00	94.—
Sorși de stat dela 1860	130.—	140.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	826.—	820.—
Acțiuni de credit austr.	345.25	350.25
Acțiuni de bancă de credit ung.	328.25	32.—
Sorși ungureșci cu premi	118.—	119.—
Sorși de regulara Tisul	110.75	111.25
Serisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	99.80
Argint	—	—
Galben	5.63	5.61
Na oleon	9.61	9.51
100 marce nemțesci	68.70	68.65
London (pe poliția de trei luni)	130.—	115.85

Nr. 44.

[52] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea vacantei parohii de clasa a III-a Murăș-Cheței, protopresbiteratul Turdei, se escrie concurs cu terminul pînă în 23 Aprilie a. c. v.

Emolumentele sînt Stola usuată a episcopului.

Porțiunea canonică 22 jugere, arători și fanat.

Casa parohială lipșese, preotului locuință i se va închiria pînă cînd comuna bis. va reedifica casa proprie.

Dela 50 familii cătă una litră oncuruz cu grăunț, și tot dela acele 50 familii cătă o ție de lucru cu intertențiunea preotului.

Doritorii de a ocupa această parohie au de a și subterne petițiunile

lor în sensul „Statutului Organic“ instruite, la subscrisul pînă la terminul suprapus în aceiași ție se va săvârși și alegerea.

Agărbicuin, 19 Martie 1882.
În conțelegere cu comitetul parohial:

Simeon Pop Moldovan m. p.,
protopresbiter.

Nr. 80.

[50] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III Nadăștia protopresbiteratul Geogiului II-lea se escrie concurs pe baza ordinațiunii Prea Venerabilului consistoriu arhiepiscopesc dîto 31 Decembrie 1881 Nr 3400.

Emolumentele sînt
1. Folosirea cimitirului, care după foaia catastrală are o estindere de 1 juger 500⁰⁰ cu un venit anual de 20 fl.

2. Venitele stolari preste tot compute 100 fl.

3. Dela 68 familii cătă una ție de lucru amesurat stări parochienilor; cu carul cu plugul s'au cu palmele, cari dau un venit anual în sumă de 54 fl.

4. Dela 68 familii cătă două mesuri de oncuruz nesfărmît cari dau un venit anual în sumă de 60 fl.

Suma totală 234 fl.

Doritori de a ocupa această parohie au de a și așterne petițiunile instruite conform dispozițiunilor statutului organic și a regulamentului congresual la subscrisul oficiu protopresbiteral pînă la 25 Aprilie a. c.

Dela oficiul protopresbiteral al tractului Geogiului II în Secărbă la 1 Martiu 1882.

În conțelegere cu comitetul parohial din Nadăștia.

Sabin Piso
protopresb.

Nr. 126.

[48] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parohiei de a III-a clasă din Barcea mică protopresbiteratul Devei se escrie concurs cu terminul pînă la 30 Aprilie s. v. a. c.

Emolumentele sînt:

1. Casa parohială cu supraedificatele cele mai necesare la economia de câmp și grădina de legume.

2. În naturale, dela 68 numeri de case cătă o ferdelă de oncuruz sfărmît și stola usuată.

3. Porțiunea canonică preste 7 jugere pămînt parte arător, parte fînat, toate acestea la olaltă compute dau un venit anual de aproape 260 fl.

Doritorii de a ocupa această parohie vor avî a și adresa suplicile de concurs instruite în sensul „Statutului organic“ și al „Regulamentului“ congresual dela 1878 pentru parohii la subscrisul oficiu protopresbiteral pînă la terminul indicat.

Deva în 10 Martie 1882.
În conțelegere cu comitetul parohial.

Oficiul ppresbiteal al Devei

Ioan Papiu m. p.,
protopresb.

„Albina“ institut de credit și de economii în Sibiu.

În sensul concludului Adunării generale a acționarilor institutului din 24 Martie a. c. al 9 coupon dela acțiunile institutului esigibil la 1 Iuliu 1882, se va rescumpăra cu începere dela numita ție la cassa institutului în Sibiu cu 4000 fl. Aceiași se rescumpără și pînă atînce ori-cînd prelung subtragera intereselor de 6% pentru timpul pînă la 1 Iuliu 1882.

Sibiui, 1 Aprilie 1882.

[58] 2—2

Direcțiunea institutului.